

[Kim Bøhnke]

Det vil med andre ord sige, at vi med det nye cirkulære fra finansministeren kan komme til at opleve, at man på en institution – i det her tilfælde ganske vist kun statslige institutioner, men alligevel – i ledelsen, blandt medarbejderne, eller hvordan det nu afgøres det enkelte sted, kan træffe beslutning om, at man går ind i det almindelige driftsbudget og henter penge til brug for tilskud til sin egen personalekantine. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at når man skal diskutere det på den enkelte institution, kan man meget hurtigt blive enig om, at man selvfølgelig gerne vil have tilskud til den mad og de drikkevarer, man skal indtage hver dag i frokostpausen. Men er det overhovedet rimeligt?

Tænk på de beretninger, vi får fra en lang række både kommunale og statslige institutioner om, hvilke problemer de har med at leve op til budgetterne! Skal vi nu forestille os, at der er en række patienter, der ikke bliver taget ind til behandling på Rigshospitalet, simpelt hen fordi budgetterne ikke har råd til patienterne, fordi der nu skal gives tilskud til de ansattes kantiner igen? Efter vores mening er det helt og aldeles urimeligt og utilstedeligt, og det er derfor, at vi genfremsætter forslaget.

Finansministeren ville gerne drysse lidt sukker på maden, og i den forbindelse fortalte ministeren, at der også er bestemmelser i cirkulæret om at udlicitere til private osv. Det er da også glimrende, men man havde ikke behøvet at give adgang til at hente tilskuds penge over driften, blot fordi man gerne ville sikre, at der var en højere grad af udlicitering.

Med hensyn til udgiftsneutraliteten finder vi som sagt ikke, at det er betryggende, at man nu kan gå ind og tage pengene fra den drift, som skatteyderne har betalt til i forventning om, at de får en service, mens de så bliver afvist ved porten og får at vide, at der ikke er flere penge, de er blevet ædt op i kantine.

Både finansministeren og en lang række ordførere har været inde på, at man skal føre en anstændig personalepolitik, og at det offentlige skal være en god arbejdsplads; men det er det altså i forvejen. For en lang, lang række – for ikke at sige for de fleste – statsansattes vedkommende er der tale om, at man har noget ganske særligt, som ikke findes ret mange steder i den private sektor, nemlig at man får betalt sin frokostpause. Det vil sige, at hver dag får man løn i den halve time, hvor man sidder og spiser. Det

får man ikke ret mange steder på private arbejdspladser. Og ud over altså at få løn i den halve time, hvor man sidder og spiser, ja, så får man minsandten også skatteydertilskud til det, man indtager, så der er i sandhed tale om en forskelsbehandling af de offentligt ansatte, en forskelsbehandling, som vi mener er urimelig.

Som sagt handler forslaget også om det, der foregår i primær- og amtskommunerne. I Århus Amt har man som tidligere nævnt opgjort, at alene det, at medarbejderne i Århus Amtskommune får deres frokostpause betalt af skatteyderne, koster skatteyderne 100 mio. kr. om året, og det er bare i et enkelt amt.

Man har også opgjort, hvad det betyder, at maden og drikkevarerne er billigere i kantine på amtsgården. Man kunne i Jyllands-Posten den 5. september 1990 læse en opgørelse fra Århus Amtsråd, der viser, at det er et sted imellem 300 kr. og 400 kr. pr. medarbejder om året, og dér skal man altså være opmærksom på, at hvis de pågældende først skulle have tjent pengene, betalt skat og derefter have købt mad for et beløb, der svarer til 300-400 kr. i tilskud om året, så er det langt over 1.000 kr., ja, det er 1.200 kr. eller 1.300 kr. i ekstra løn, der bliver givet på den konto. Det er efter vores mening for meget, det er urimeligt, særligt over for de skatteydere, der har en forventning om, at de penge, der bliver betalt i skat, går til en service fra det offentlige og ikke til en service over for de offentligt ansatte.

Som vi ganske klart gør opmærksom på i vores lovforslag, er der ikke tale om, at Fremskridtspartiet mener, som SF's ordfører, hr. Jes Lunde, sagde, at medarbejderne selv skal tage kaffekande og bestik og tallerkener med hjemmefra. Det er der ingen der har påstået, ej heller Fremskridtspartiet, og det står heller ikke i forslaget. Nej, det, der er tale om, er, at det bestik og de maskiner og de karklude og de forbrugsmidler, der går til at drive kantine, skal afspejle sig i de priser, maden og drikkevarerne bliver solgt til, præcis på samme måde som det er tilfældet, når man besøger en restaurant eller et cafeteria, hvor den pris, man betaler for maden, jo er inklusive det service, man bruger.

Vi har også skrevet, at hvis man mener, at de medarbejdere, der er i den offentlige sektor, er de 1.200-1.500 kr. mere værd om året, så skal det afspejle sig i deres løn, og det skal ikke afspejle sig i form af disse indirekte tilskud. Det,